

Sygn. akt VI U 177/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Zofia Pawelczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2017 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy K. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek odwołania K. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu K. N. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy jakiemu uległ w dniu 18 sierpnia 2015 roku w wysokości odpowiadającej 15 % (piętnaście procent) stałego uszczerbku na zdrowiu.

ZARZĄDZENIE

(...)

Sygn. akt VI U 177/17

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 16 lutego 2017r. K. N. wniósł o przyznanie jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

(wniosek o jednorazowe odszkodowanie akta organu rentowego)

Decyzją z dnia (...)roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W., znak: (...), przyznał poszkodowanemu jednorazowe odszkodowanie w wysokości odpowiadającej 7 % stałego uszczerbku na zdrowiu.

(decyzja z dnia 7.04.2017r. - akta organu rentowego)

W dniu 4 maja 2017 r..K. N. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku znak (...). W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podnosił, iż zaskarżona przez niego decyzja nie jest zgodna ze stanem faktycznym. Odwołujący wskazał, że w dniu 18 sierpnia 2015 roku uległ wypadkowi w pracy na skutek, którego doznał złamania dwukostkowego podudzia lewego z uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo – strzałkowego. Ponadto lekarz orzecznik w orzeczeniu z dnia 22 marca 2017r. określił uszczerbek za zdrowiu w wysokości 22 %, natomiast w dniu 16 kwietnia 2017r. komisja lekarska zmieniła to orzeczenie, ustalając 7 % uszczerbku na zdrowiu, co

stanowi bardzo różniące się od siebie wysokości uszczerbku na zdrowiu określone przez lekarzy orzeczników organu rentowego.

(odwołanie – k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wniósł o odrzucenie odwołania trybie art. 477 10 § 1 k.p.c, a z ostrożności procesowej także o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na skutek zdarzenia, które miało miejsce w dniu 18 sierpnia 2015 roku, komisja lekarska ZUS w dniu 6 kwietnia 2017 roku ustaliła u badanemu 7 % uszczerbku na zdrowiu. Na tej podstawie organ rentowy w dniu 7 kwietnia 2017 roku przyznał poszkodowanemu prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 5.663,00 zł. W związku z powyższym organ rentowy uznał, iż zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo i wniósł o oddalenie odwołania.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4-5).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. N. ma 31 lat, zatrudniony w (...). Pracuje jako elektryk.

W dniu 18 sierpnia 2015 roku w trakcie świadczenia pracy w (...)W. od godziny 7.00 zgodnie z zakresem swoich obowiązków, na polecenie przełożonego, K. N. udał się samochodem służbowym do miejscowości L. celem zawiezenia i rozładowania linek aluminiowo-stalowych. Po przybyciu ok. godziny 12.00, wysiadając z pojazdu postawił nogę na krawędzi stopnia progowego, w wyniku czego jego noga ześlizgnęła się i upadł, wskutek czego doznał urazu złamania lewej nogi.

Po urazie zgłosił się na (...) (...)w W.. Wykonano badanie RTG, w którym stwierdzono złamanie dwukostkowe podudzia lewego z uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo-strzałkowego. Został zaopatrzony gipsem podudziowym. Po 2 tygodniach od wypadku został przyjęty na (...)w W.. W dniu 2 września 2015 roku wykonano zabieg operacyjny - otwarte nastawienie złamania kostki bocznej i zespolenie płytką rynnową i śrubami, oraz dodatkowo śrubą na więzozrost piszczelowo-strzałkowy. Po zabiegu operacyjnym nosił opatrunek gipsowy przez 2,5 miesiąca. Śruba więzozrostowa została usunięta w dniu 13 listopada 2015 roku. Obecnie K. N. skarży się na dolegliwości bólowe lewego stawu skokowo-goleniowego, największe podczas dłuższego chodzenia, chodzenia po słupach, po drabinie, na zmianę pogody.

W badaniu klinicznym stwierdza się chód utykający na lewą kończynę dolną, brak zgięcia grzbietowego lewego stawu skokowego, ograniczenie zgięcia podszwowego o 10°. W badaniu RTG z dnia 11 stycznia 2016 roku – stwierdza się stan po zespoleniu kostki bocznej płytką i 4 śrubami, ślad po usuniętej śrubie z więzozrostu piszczelowo-strzałkowego.

U K. N. stwierdza się złamanie dwukostkowe podudzia lewego z uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo- strzałkowego w skutek, którego doszło do znacznego ograniczenia zakresów ruchomości lewego stawu skokowo – goleniowego, co powoduje niewydolność statyczną i dynamiczną lewej kończyny dolnej. Wskutek doznanego urazu K. N. doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15 %, zgodnie z punktem 162b załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku.

(dowód: protokół z ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy -- akta organu rentowego; dokumentacja medyczna akta rentowe; opinia biegłego K. K. k.15)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym o wskazaną powyżej dokumentację znajdującą się w aktach sprawy i organu rentowego oraz w oparciu o sporządzoną opinię biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. K..

Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na rzetelnej i przekonującej opinii biegłego sądowego. Opinia biegłego jest jasna, spójna i logiczna. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzenia odwołującego, w tym biegły ustosunkował się do decyzji organu rentowego oraz przeprowadził badanie lekarskie. Biegły szczegółowo uzasadnił

swoje stanowisko zawarte w opinii w zakresie wysokości uszczerbku na zdrowiu. Pomimo skutecznego doręczenia przedmiotowej opinii zarówno organowi rentowemu jak i odwołującemu, Strony nie zgłosiły w przepisany terminie żadnych uwag do opinii biegłego.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. N. zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy była zasadność zgłoszonego przez odwołującego roszczenia o przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Materialnoprawna podstawa żądania wnioskodawcy została zawarta w art. 11 ust. 1 ww. ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (j.t.Dz. U. z 2015 poz. 1242), który wskazuje, że ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że zdarzenie z dnia 18 sierpnia 2015 roku było wypadkiem przy pracy. Ustalony w sprawie stan faktyczny odpowiada dyspozycji normy prawnej zawartej w art. 3 ust 1 ustawy wypadkowej. W myśl art. 3 ust. 1 ww. ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W przedmiotowej sprawie spór dotyczył jedynie kwestii ustalenia procentowej wysokości stałego uszczerbku na zdrowiu, którego doznał K. N. na skutek zdarzenia z dnia 18 sierpnia 2015 roku, ponieważ ustalenia zakresie wypadku przy pracy nie były kwestionowane przez organ rentowy.

W toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty w zakresie ortopedii i traumatologii celem ustalenia, czy wskutek zdarzenia z dnia 18 sierpnia 2015 roku odwołujący K. N. doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu a jeżeli tak to, w jakiej procentowej wysokości.

W opinii z dnia 19 czerwca 2016 roku biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii K. K.- po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zawartą w aktach sprawy oraz po wykonaniu badania lekarskiego odwołującego - stwierdził złamanie dwukostkowe podudzia lewego z uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo- strzałkowego w skutek, którego doszło do znacznego ograniczenia zakresów ruchomości lewego stawu skokowo – goleniowego, co powoduje niewydolność statyczną i dynamiczną lewej kończyny dolnej. Biegły określił wysokość stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15 %, zgodnie z punktem 162b załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku Zdaniem Sądu biegły zasadnie powołał się na nr pozycji 162b z załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku. Biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii (...)w sposób wyczerpujący uzasadnił zastosowanie ww. przepisu.

W ocenie Sądu opinia biegłego nie budzi wątpliwości z punktu widzenia metodologii, poprawności, rzetelności i prawidłowości rozumowania. Przedstawioną opinię biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. K. Sąd uznał za miarodajny dowód w sprawie, stanowiący podstawę rozstrzygnięcia. Taka wysokość uszczerbku na zdrowiu wynika z tego, że w wyniku przebytego urazu doszło do znacznego ograniczenia zakresów ruchomości lewego stawu skokowo-goleniowego. Dysfunkcja lewego stawu skokowo-goleniowego powoduje niewydolność statyczną i dynamiczną lewej kończyny dolnej, utrudnia wykonywanie pracy zarobkowej. Może wymagać okresowego leczenia rehabilitacyjnego. Istnieje zagrożenie powstaniem zmian zwyrodnieniowych stawu. Tak więc, należało określić wysokość uszczerbku, którego doznał odwołujący jako 15 % stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem z 18 sierpnia 2015 roku.

W świetle poczynionych powyżej ustaleń faktycznych oraz w związku z tym, że żadna ze stron nie wnosila o przeprowadzenie rozprawy, ponadto nie wnosila uwag do doręczonej opinii biegłego K. K., na podstawie art. 148 § 1 k.p.c. Sąd na posiedzeniu niejawnym, zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...) roku na podstawie art. 477 § 2 k.p.c. w ten sposób, że przyznał odwołującemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 18 sierpnia 2015 roku w wysokości 15 % stałego uszczerbku na zdrowiu.